Ч. 54. Львів, Четвер, дня 8. (21.) марця 1901. Річник V.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2·50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)
За границею:
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 9. ул. Коперника (Ліндого ч. 9.) Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в »Надісланім« 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Водні дороги.

»Вік XX належить до води« — сказав один посол при дебаті над інвестициями. Хотяй се може парадокс, однак що-до Австриї він може стати правдою. Бо не лише величезні кошти, але і довгий ряд літ, яких вимагала би будова каналів, а коли они вже станут побудованими — переміна торговельних і промислових відносин в Австриї, будуть становити епохальний зворот в історії нашої держави.

Справа водних доріг стоїть так, що побіч знаного, тамтогорічного, правительственного проєкту що-до будови цілої сіти великих зелізниць переважно в полудневих провінциях коштом близько 500 міліонів корон, з ініциятиви послів північних провінций станула на дневнім порядку справа полученя каналами головних рік держави. Дотичне внесенє пос. Менґера, підписане ческими, німецкими і польскими послами поручає вибудованє каналів: 1) для злуки Дунаю з Одрою, Висли з Одрою і Дністром; 2) Дунаю з Велтавою, зглядно Лабою. Для покритя коштів має бути утвореним осібний фонд, засилюваний від 1901 до 1920. року квотою 22 міліонів річно з реманентів державних кас, зглядно за помочию ренти.

Коли се внесенє прийшло до комісиї для водних доріг, тіснійший комітет, визначений промисловою радою для розсліду сеї справи, виступив зі своїм самостійним внесенєм, якого начерк враз з дотичними датами зіставляємо в поданім шкіці. Після сего проєкту ходить о вибудованє каналів, зглядно реґуляцию рік довготи 1664 кільометрів, коштом 770 міл. корон, зглядно коло 400 міліонів, колиб занехано на разі будованя вариянтів, як каналу з Лінцу до Будиєвич, відноги від головного каналу до Берна і т. д.

Значінє тих каналів набирає тим більшої ваги, що рівночасно і в Угорщині займають ся поважно квестиєю водних доріг. Іменно є в проєкті побудовати канал з Будапешту, зглядно Тебен (на австрийско-угорскій границі, де Морава впадає до Дунаю) через Болотнисте озеро (12 миль довге) до Загребу, Карльштату, Броду і до Порто Ре над Адриятиком. Межи Бродом а Портом Ре треба би перебити тунелї через гори довготи $26^1/_2$ кільометрів. Але інжинірска штука нині не лякає ся таких трудностий. Француські канали переходять також тунелї, з яких один є довгий на $5^1/_2$ кільометрів. По вибудованю угорского каналу від Дуная до Адриятицкого моря і австрийского з Дунаю до Одри, повстала би майже пряма водна дорога від Адриятика до Балтийского моря, коли тепер товари з Середземного моря до Гамбурґа і на відворот мусять плисти морем наоколо цілої Европи. З другої-ж сторони галицкі канали отворили би водну дорогу межи Балтийским а Чорним морем і викликали би торговлю, яка тепер майже не істнує між тими сторонами задля великого колованя морями та дорожнї сухопутного транспорту.

Очивидно сей проєкт має величезне значінє для розвою держави, як і специяльно нашого краю. Шанси здійсненя сего великого діла стоять тепер дуже корисно, бо ходить лише о виможенє приреченя на правительстві, що рівночасно з виконанєм свого зелїзничого проєкту, приступить до будови водних доріг. Деякі ґрупи послів жадають формального iunctim між обома інвестициями. На всякий спосіб ся справа не упаде, коли лише удержить ся спосібність до праці державної ради, бо без єї одобреня правительство не зможе зважити ся на затягненє позички на сї інвестицийні цїли, досягаючої міліярда корон.

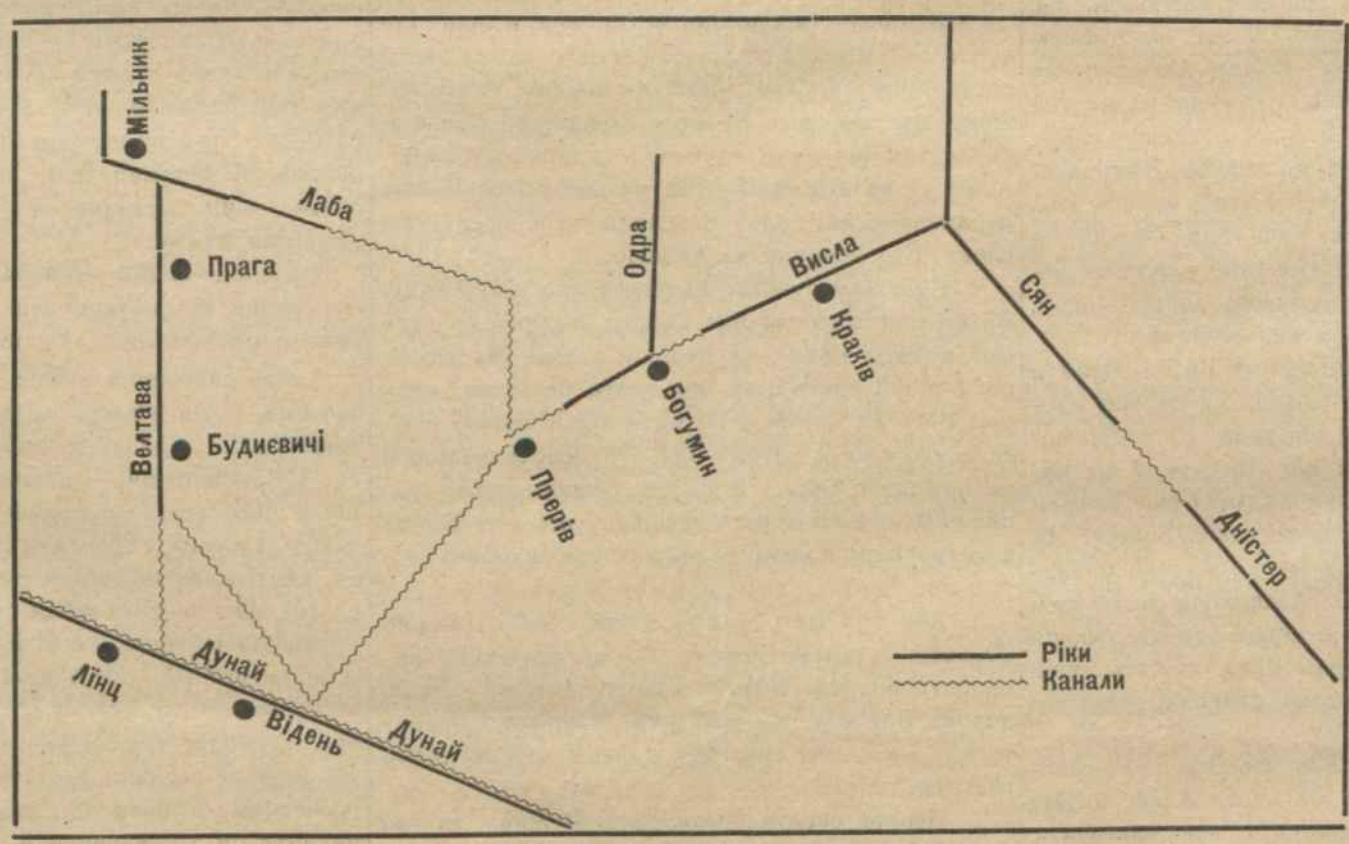

Довгота і кошти:

Лінії	кільометр.	міліонів корон	Лінії	кільометр.	міліонів корон
Дунай-Одра (Відень-Богумин)	274	150	Вариянт каналу Дунай-Велтава (Лінц-Будиєвичі)	95	70
Реґуляция Велтави (Будиєвичі-Праґа) . . .	205	80	Получене Одри-Висли-Дністра (Богумин-Краків-російска границя-Хотинь)	479	120
Дунай-Велтава (Відень-Будиєвичі)	185	160	Віднога каналу Дунай-Одра до Берна (Люнденбурґ-Берно)	80	20
Реґуляция Лаби (Пардубиці-Мельник) і віднога від каналу Дунай-Одра до Лаби (Прерів-Пардубиці)	346	170			
Разом				1664	770

Пастирске посланіє

ВПреосьв. Митрополита Андрея Шептицкого

Божою Милостию і сьвятого Апостольского Римского Престола благословенієм

Митрополита Галицкого, Архиепископа Львівского, Епископа Каменецкого

Вірним Епархії львівскої і каменецкої

(Дальше).

Неділя сьвята, день Божий. Не годить ся в нім ніякої тяжкої роботи робити. Тож християне, як лишень з сонечком встали, а по християньски перекрестили ся і помолили ся, одівають в то, що найкрасше і найлучше в хаті, попоїдять, що Бог дав.

Перед відправою не можна нічого їсти ані пити, як християнин має приступити до Причастия сьвятого. А кождого иньшого разу перед набоженьством можна їсти і покурити; се добре памятайте, бо часом люде кажуть, що не годить ся, але то пусте. Як хто хоче на хвалу Божу натще до церкви йти, то то і добре діло, і не мине го за тоє заплата у Бога. А як хто не хоче, то може і їсти і ніякого гріха в тім нема.

Коли так християне повставали та помолили ся, розносить ся по селї голос дзвона, що скликує людий до церкви. Як хто побожнїйший, а більше серця має для того всего, що Боже, то як найскорше спішить ся, щоби на відправу не спізнити ся. А хто лїнивий, то довго в хаті забавляє ся, і як до церкви прийде, то часом вже й по науцї. Знайдуть ся в селї і люде такі, що за річи Божі цїлком не дбають, то й до церкви цїлком не йдуть, а місто до церкви, пійдуть часом на обору до худоби, в поля, десь їдуть до міста, якісь торги роблять, а часом пійдуть до коршми та впють ся.

Витолкую Вам тепер, що значить сей красний голос дзвонів, що так відгомоном по селї розносить ся. Бо видите, нема у нас християн установи, котра би не мала глубшого а прекрасного значіня.

Як би християнин се значінє, котре єсть у кождій річи, знав собі витолкувати, мудрійшим оком на сьвіт би глядав.

Голос дзвонів, братя мої милі, означає голос ласки Божої, що людий до Бога кличе.

Коли голос дзвонів по селї розносить ся, то з ним разом і благодать Божа відгомоном по селї несе ся. До дверий кождої хати запукає сей голос, запукає до кождого серця. А на той голос обізве ся в кождій, душі християньскій і совість, сей голос Божий, що в душі, в середині за кожду річ християнинови скаже, що має зробити і що має залишити. Сей голос Божий, то так як відгомон Божої ласки, що кличе та запрашає християнина до кождого доброго діла, а перед кождим недобрим перестерігає.

Скажіть же самі тепер, чи Ви не чули в серци того голосу ласки Божої, як дзвони кликали до молитви? Чи не обізвала ся тоді і совість твоя, мій брате милий? Чи розум не показав тобі, ясно як на долони, що голос, котрий кличе до церкви, до Бога, се голос Божий? Чи не порозумів ти тоді, що маєш сьвятий обовязок за тим голосом йти? А як коли ти за тим голосом і не пійшов, чи в серцю ти не чув, як благодать Божа та власна твоя совість, твій гріх тобі викидала! А гризла, сварила, розважала тебе.

Памятай, в житю йди все за тим голосом! Ніколи не відступи від него! А все будеш мати в серцю мир І. Христа і все благодать, ласку у Господа Бога.

Пійдемо вже до церкви!

Передовсїм як вступимо до церкви, зробимо три поклони перед Богом, великим Паном неба і землї, що нам житє дав і при житю утримує. І три рази перекристимо ся, щоби тим способом признати ся до віри в три особи Божі. Бо від І. Христа знаємо, з Єго сьвятої науки, що Бог Всевишний на небі не єсть лишень в одній особі. Отець небесний має Сина Єдинородного і Духа сьвятого, що єсть Отця і Сина разом, від Отця і Сина перед віками походить. Для того Тройци сьвятій поклонимо ся три рази, Отцю і Синови і Духови сьвятому.

Розгляньмо ся тепер по церкві, щоби порозуміти, що в церкві кожда річ значить.

Розглядати ся по церкві з пустоти або дурної цїкавости не можна. Але розглядати ся на те, щоби розуміти Боже значінє церкви, то річ добра, а Вам братя дуже хосенна.

Як би я Вас запитав, що значить то слово »церков«,—то кождий з Вас, знав би сказати, що церков то дім Божий, тому ми вступаючи в церков і поклони перед Богом били, бо Бог Всевишний неначе в тім домі сьвятім жиє.

Але як жиє? Бо вжеж не так, як ти, мій брате, в твоїй хаті.

Бог єсть на небі і на земли і на кождім місци, всюда єсть присутний, не мешкає Він в домах зроблених рукою людий.

Єсли земля цїла, і небо, і небеса небес, не могуть Го помістити, то о скількож більше не може помістити ся в церковцї малій, щосьте Му в селї своїм поклали.

Та церков в вашім селї, она лишень образцем правдивого храма Божого, тої сьвятої палати, де Бог в Тройци жиє та мешкає. Церковця мурована чи деревляна в вашім селї або місті, она лиш для того церквою, домом Божим називає ся, бо єсть так зроблена, що в дечім єсть і подібна до сьвятого Божого Храма. Так само як коли в церкві покажу тобі ікону св. Николая і запитаю, а то що? скажеш: »сьвятий О. Николай«. Вжеж не самий О. Николай, але Єго ікона, образ. Але ти добре сказав, що св. Николай. Бо то тілько значить, що ось сесе мальованє представляє сьвятого Николая. Так само і в церкві. Сесе будованє що оно єсть? Образом церкви Божої; і длятого називають люди по просту церков!

Тепер розповім Вам, який єсть правдивий храм Божий і в чім церковцї наші до него подібні.

Храмом Божим правдивим єсть цїлий сьвіт і земля і небо: на небі має Бог свій престол, а земля, то так як підніжє Єго ніг; т. є. що там в небі Бог як би сидів на тронї, а ноги на землї опирав. Так представляє Письмо св. велич Божу, хотяй ясна річ, що Господь Бог не сидить і ніг не має, бо єсть чистим духом, без тїла. Щоби ми могли хоть троха малим нашим і слабоньким розумом Бога пізнати, таким образом письмо св. нам Бога представляє і ми так Бога малюєм.

Ось подивіть ся там високо в гору, на іконостасї, як наші малярі Бога представляють.

В дійсности оно так єсть, що в небі Господь Бог цїлковито відсланяє ся і удїляє своїм сотворіням Ангелам і сьвятим людям, тому кажемо, що там єсть Престол Божий, бо Бог відбирає там від своїх сотворінь найбільшу славу. А ми ту на сїм сьвітї, так як би у ніг Божих покланяємо ся; але Єго лиця т. є. предвічної слави, Єго природи не видимо.

Єще Вам треба і то знати, що цїлий сьвіт ми не для того храмом Божим називаємо, що Бог в нїм мешкає, як чоловік в хатї. Ми знаєм, що і цїлий сьвіт Бога помістити не може, єсть для Бога за малим і не може бути такого сьвіта сотвореного, котрий би був досить великим на поміщенє Бога. Бог так безконечним, так висшим над всьо, що сотворене, що між Богом а сотворінєм ніколи не може бути жадного порівнаня.

Але для того сьвіт цїлий, небо і землю називаєм храмом Божим, бо на тім сьвітї мешкають розумні сотворіня Божі, Ангели і люди, котрих Бог хоче за свої дїти приняти і неначе у себе, в своїй палатї, в своїй хатї як дїтей гостити.

Церков сьвята проте, храм Божий, то так мож би сказати, як гостина у Бога.

І сей голос Божої ласки, що до церкви кличе, кличе так, як би на гостину до Господа Бога.

Але єсть всїлякі гостини у Господа Бога, одна другій не рівна.

(Дальше буде).

Допись.

(Дописувателї і дописи).

»Дѣло« недавно подало дві дописи про товариство Сїльский Господар в Олеську: о скілько здає ся нам, обі тоті дописи виходять з одної руки; але се менша річ. Авторам чи авторови ходило в першій дописи о дїйсне справозданє, а в другій о звичайну напасть на п. Барвіньского і єго приклонників, а то за те, що ц. к. Рада шкільна краєва відмовила салї на загальні збори сего товариства. Прецїнь і кождого Русина — простїть панове »Дѣло«-ваки — ми Барвінщуки також Русини, що і ви мусите нам признати — заболїло в печінках на таке поступованє остаючих в польских руках властий, а думаємо, що і п. Барвіньскому ся справа також не мила.

Друга допись викликала цїлком противне вражінє, якого автор з певностию не хотїв. Він утер носа Барвіньскому, дав »зеца« п. Кахникевичови »за сильну аґітацию« в Народній Часописи — та єще і хотїв дати дулю (в чосниковім сосї) Барвінщукам. Та ми — Барвінщуки — приймаємо і се з подякою: ми паріяси в рускім сьвітї: принимаємо як пси з подякою кождого копняка від »консолїдаторів« і — служимо дальше вірно своєму народови. Коли копає ся ногою і плюгавить ся нашого репрезентанта, то і ми на се мусимо бути приготовані, і мимо лайки служимо руському народови — скажемо словами д-ра Франка — »з собачого обовязку«.

І не прикрий нам сей обовязок: ми єго охочого сповняємо, докладаючи і труду і кармана. Що пос. Барвіньский і Кахникевич вписались в се одиноке руске господарске товариство, се сьвідчить про їх патріотизм: бо они анї господарі, анї не замешкують повітів олеського і брідского, а вписали ся — то значить, хотять своїм вписанєм ся підпомагати се товариство, узнаючи єго вагу. Таких патріотів не богато: третий такий патріот єсть Впр. О. Дзерович з Рогатина, котрий чейже без виду на личну користь посилає свої гроші. Натомість патентованих патріотів нема між членами анї одного! Ну — пек їм — ! поки-що, думаємо, що і они приступлять, але єще не тепер: не маємо єще вільного місця на презесів — бо статут кладе на членів видїлу деякі условини. Коли товариство обійме ширший шмат краю, тодї і статут змінить ся — а тодї приступлять і кандидати на презесів.

Автор другої дописи хотїв троха і товариство здискредитувати, кажучи, що єго заложили Барвінщуки. За много чести для нас — господине! На тім самім кони виїхали »кацапи« — і не тілько, що самі не приступали до товариства, але єще і против него аґітували. Тепер маємо лиш одним одного репрезентанта сего поважаного русско-народного сторонництва: не знаємо, чи вступив він не розуміючи солїдарности — чи дивлячи ся на народню справу иньшими очима.

Конець-кінців товариство єсть: слабке — слабке, бо рахуючи вже з Барвіньским, Кахникевичом має лиш 64 членів.

Але зваживши працю наших людових часописий, котрі дбають лиш о полїтику, а найважнїйшою їх задачею поборюванє Барвіньского і Барвінщуків — знаючи дальше і се, що ніяка часопись не підпирає сего товариства, то може Сїльский Господар в Олеську похвалити ся, що має дуже богато членів, бо 64 — а всї платні, бо хто до ківця марця не уплатить членьскої вкладки, сей перестає бути членом товариства. (До ілюстрациї додамо, що Посланник і словом не згадав ніколи про се товариство; календар Просьвіти не числить »Сїльского господаря« помежи рускі товариства а о. Негребецкий іґнорує се товариство, а зачав би числити ся з товариством аж тодї, колиб товариство запренумерувало 200 примірників єго »ґазети«, — котра під кождим зглядом має бути вершком досконалости, лиш біда, що слабка в граматицї — а єще слабша в рускій мові, а найслабша в дїлї господарскім).

Ну — від п. Короля надїєм ся, що річ тоту інакше буде трактувати — але ми не просимо ся.

Єще одно треба запримітити: Барвінщуки заложили се товариство! Може і Барвінщуки — але ручимо, що не лиш они самі: заложили єго люди, котрі на оцї мали не полїтику, а лиш добро народа; люди, котрі знають не лиш посла-полїтика, а посла, що єсть в услугах наро-

да: люди, котрі не кидають болотом на заслужених людий; що так само шанують Барвіньского, як і шанували би Короля а навіть Коса, колиб они що доброго для поправи щербатої долї нашого селянина зробили.

Днесь товариство стає на сильних основах: стремить до сего — єсть надія в Бозї, що і осягне се — що стане розсадником культури садів і пасїк; вже в будучім роцї надіє ся мати своєго власного огородника-садівничого; шкілка під олеським замком буде не довго мати засаджених 3.000 щеп; а вже за рік-два помандрують они в сїльскі загороди, щоби зробити місце иньшим, що знова будуть дорастати на пожиток селянам. Рої з пасїки товариства будуть розходити ся на всї сторони, щоби осолодити горесть селянина. А до сего всего мали дати, по словам автора дописи почин, Барвінщуки — тоті зрадники руского народа і закала Руси. За се хиба лиш честь їм.

Скрізь буває так по сьвітї, що партиї жеруть ся, але є точки, де всї репрезентанти сих партий сходять ся і разом працюють. Руске духовеньство саме найлїпше знає, що є річи, при котрих партийність в кут. От — возьмім місиї духовні! На проповіди по тих місиях складають ся сьвященики — нераз собі полїтично дуже ворожі.

Нераз проповідає 3 сьвящеників, а кождий з них належить до иньшої полїтичної парафії! А прецїнь проповіди они говорять один по другім: один зачне — другий веде річ далї — третий кінчить. Не тілько собі не противорічать — але себе взаїмно доповняють. Се праця на ниві духовній, спільній всїм людям.

А і господарство єсть нива, котра також належить до цїлого народа, бо оно підставою єго істнованя. Тут працї спільної потреба: тут не просторікати собі, але взаїмно помагати, піддержувати почин другого, підтримати добру гадку і начате дїло! — Ба, коли Рисин єсть — — вибачте — завсїгди Русином! *Він не дивить ся, що робить ся, але хто се робить!* — А колиб се Барвінщук, то плюнути на єго роботу?! Нї панове: коли хочете плювати, то плюньте на него, але не на єго дїло, коли оно добре і многим хосенне!

В дїлї господарскім нема полїтики; лиш дурень там бачить полїтику і вносить єї там, де єї не треба. На жаль — дурнїв нїколи не брак: не сїй їх — самі родять ся! І ось: Барвінщуки заложили товариство — бо інакше не випадає кричати, хиба і він сам чує, що товариство єсть добре, двигає ся і дістає сильну підвалину; але не хоче до него дальше належати, а хоче крикнути (але боїть ся — чи встидає ся): ми всї — (не хочемо товариства, що заложили Барвінщуки!)

От — маєш бабо пляцок. Ну — але буде з нас. Витреваймо лиш дальше, а дасть Біг — решту: vederemo.

Барвінщук.

Новинки.

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Теофілякта; рим.-кат. Венедикта. — В пятницю: гр.-кат. 40 мучеників; рим.-кат. Октавіяна.

— **З руских товариств.** Засїданє Видїлу руского товариства педаґоґічного, відбудесь в суботу дня 23. с. м. о 6. годинї де звичайно.

— **Новий доказ** царскої ласки для Українцїв! З царскої канцеляриї в Петербурзї вийшла заборона збирати складки на памятник Шевченка!

— **Памятник Міцкевича** має станути на площи Марийскій у Львові в тім місци, де тепер находить ся стара керниця. Місце, треба признати, дуже гарне для звеличаня памяти польского поета-ґенїя. Однак при сїй нагодї годить ся пригадати справу площи для памятника українського поета-ґенїя Шевченка. Львівска рада міска (в якій нема нї одного Русина) дуже пильно дбає, аби окрасити місто ріжними статуями, але лише »народовими«. І коли прийшло ся єї рішати подане руских товариств, аби визначити місце на памятник Шевченка, то убила справу від разу, відказуючи навіть так малої площи, яка є при ул. Чарнецкого перед каминицею Наук. Товариства ім. Шевченка. Такою то справедливою міркою мірить міска рада домаганя Поляків і Русинів!

— **На курс для громадских писарів**, який розпочинає ся у Львові дня 17. цьвітня с. р., приняв краєвий видїл разом 52 кандидатів. Вичисляємо ту лише кандидатів з повітів східної Галичини: Бібрка: Думин Теодор; Богородчани: Головиньский Николай; Броди: Паньковский Даміян; Бучач: Ґрихталїк Мариян; Чортків: Колодрубский Яків; Долина: Юзьків Ілько; Дрогобич: Возняк Станислав і Сливич Панталеймон; Городок: Баран Іван і Губерт Яків; Гусятин: Соловій Василь; Ярослав: Обушко Іван; Яворів: Лєхоцїньский Іван; Камінка струм.: Вощук Стефан, Харко Олекса і Ґарлєвич Петро; Коломия: Равенчук Іван і Власийчук Михайло; Мостиска: Піх Василь; Підгайцї: Сена Дмитро і Маєвский Олекса; Перемишль: Станько Андрій; Перемишляни: Шуль Михайло; Рогатин: Енґльот Теодор; Рудки: Коваль Михайло; Снятин: Тимяк Ілия, Гриник Михайло і Лазаренко Іван; Старий Самбір: Сойка Юлїян; Стрий: Пульків Станислав; Тернопіль: Опелїньский Володислав і Фостик Іван; Теребовля: Олїйник Петро; Жовква: Качоровский Іван; Жидачів: Флякович Теодор. Сї кандидати одержали вчасти стипендиї повітових видїлів або з краєвих фондів, вчасти будуть удержувати ся самі.

— **Львівским учителям** підвисшено вкінци платню, а іменно: учителям видїлових шкіл о 400 до 600 корон річно, а учителям народних шкіл о 80 до 400 корон.

— **З під московского кнута.** З Петербурга via Берлин доносять, що в Одессї, Київі і Харкові заведено стан облоги. Ситуация має бути дуже грізна, бо розрухи студентів змогли ся, а іменно через приступленє до розрухів робітничої верстви. Таке саме положенє має бути в Москві і в Петербурзї, де що дня арештують власти по кількадесять студентів і студенток за демонстрациї. Унїверситети і иньші висші школи в тих місцевостях позамикані, бо на виклади нїхто не учащає. Стрейкуючі студенти жадають увільненя від кари засуджених давнїйше студентів (183 студ. віддано до війска) і академічної свободи. Чиж се богато? — а мимо того правительство допустило, що стрейк студентів тревае вже близько три місяцї і чим раз більше заострює ся.

— **Бальон.** Онодї перелетїв понад Липск коло Нароля бальон. Воздух був неспокійний, високо грала буря, так, що бальон, коли хотїв спустити ся коло Белзця, залетїв аж до Томашова люблиньского і упав на ринку. Саме тодї відбував ся там торг, а товпа селян спершу з зачудованєм приглядала ся воздушному велитови, а опісля, як бальон находив ся близько них, пішли всї в розтїч. З бальону висїли два перемиські офіцири, зовсїм здорові, а ними заопікували ся російскі власти.

— **Вислїд спису населеня на Угорщинї.** Угорщина числить 16,691.471 душ, а з війском о 100.927 більше. В Хорвациї і Слявонії жиє 2,397.249 осіб цивільних і 13.883 війскових — разом 2,414.132. У всїх краях, які належать до корони св. Стефана, число населеня виносить 19,203.531 душ, в чім находить ся 114.811 войска. За послїдних 10 лїт збільшило ся населенє о 1,730.740 осіб, або 9 96%.

— **Сензацийна розправа** почала ся перед карним судом у Відни. Іменно всї музичні критики віденьскі обжалували о обиду чести властителя концертової аґенциї Куґля. Куґель вставив в рахунок віолїнчелїстки Емілії Редерівної квоту 800 корон, якою мав перекупити критиків. До обжалованя прилучили ся найвизначнїйші віденьскі критики, як: Кальберґ, Гіршфельд і Твардовский.

— **Небезпечна мода.** В Шарльотенбурзї коло Берлина приключила ся подія, яка повинна бути пересторогою для иньших. Якась молода панночка, пристроєна в довгі »боа«, переходила улицею. Нараз зі сїний вискочив різницкий пес, впрочім дуже лагідний, і кинув ся на панну та почав дерти на нїй одїж, а головно довгі »боа«. А се чому? Бо »боа« кінчили ся двома лисячими головами з вишкіреними зубами. Вкінци з тяжкою бідою повело ся прохожим відогнати пса від перестрашеної панни.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує:

По мисли постанов реґуляміну руху для зелїзниць, запроваджує ся з днем 1. цьвітня 1901 підприємство довозове на стациї ц. к. зелїзниць державних у Львові. Підприємство се поручено фірмі І. Климкович і С-ка у Львові при ул. Академічній ч. 8. Оно буде полагоджувати під одвічальностию заряду зелїзничого, вказаного приписами реґуляміну руху і за оплатою припадаючих належитостий, слїдуючі чинности: а) Довіз посилок поспішних і звичайних, надходячих до Львова шляхами ц. к. зелїзниць держ., до помешкань або складів адресатів у Львові. О прибутю посилок, які має ся доставити через підприємство, заряд зелїзничий не буде повідомляти адресатів, а листи перевозові на такі посилки разом з залучниками доручить адресатам підприємство при переданю посилки або по відставленю тої до уряду цлового. При тій нагодї мають адресати заплатити підприємству належитість обтяжаючу посилку і відбір тої на авізї, котре є заразом посьвідченєм відбору, через вставленє дати і години дорученя потвердити. При оплатї належитостий зелїзничих, обчислених в чужій валютї, взлютою австрийскою, має підприємство примінювати кождого разу курс, установлений для каси товарової у Львові. б) Перевіз посилок поспішних і звичайних переданих підприємству до наданя на зелїзницю.

Від довозу через підприємство є виключені: 1) Посилки поспішні і звичайні надходячі для таких адресатів, котрі предложуть начальникови маґазину товарового у Львові подане заосмотрене удостовіреним підписом з жаданєм, щоби надходячих для них посилок їм не доставлювано, але в дотеперішний спосіб і дальше авізовано. 2) Всякі посилки, за котрі належитости перевозові обчисляють ся на підставі мінїмальної ваги 5000 кл. 3) Трупи. 4) Живі зьвірята незапаковані. 5) Штаби золота і срібла, плятина, гроші, цїнні папери і монети, документи, дорогі каменї, правдиві перли, дорогоцїнности, а також предмети штуки як образи, відливи з бронзу, старинности. 6) Товари вибухові. 7) Товари ушкоджені. 8) Посилки, при котрих поодинокі штуки важуть більше як 750 кл. (виїмку становлять наповнені бочки з округлими днами), або мають більше як 6·3 метрів довготи. 9) Посилки в паках замкнених на колодки, які підлягають акцизовій або пропінацийній оплатї.

Тарифа.

До або зі склепу а зглядно помешканя	За посилки поспішні включно з достав. на поверхи і до пивниць		За посилки товарові звичайні.		
	від посилки		за 100 кґ.	Найменша належитість за одну посилку	
	до 25 кґ.	понад 25 кґ. за кождих 100 кґ.	Сотики		
	50	60	40	40	
За довіз товарів, означених в тарифі часть I яко просторі, як також за довіз фортепянів і зелїзних кас ваги до 750 кґ., побирає ся 1½ рази більшу належитість.					

Повисші належатости числить ся за доставленє посилок адресатам до помешкань партерових, маґазинів і т. д. зглядно до уряду цлового, або з таких помешкань, маґазинів і т. д. до двірця. На жаданє сторони можуть бути, товари винесені а зглядно знесені до пивниць або на висші поверхи і на відворот за оплатою 10 сотиків за кождих зачатих 100 кл. найменше однак 20 сотиків за одну посилку без огляду на число штук посилки. Наколи довозове підприємство, на жаданє сторони виставить (або виповнить) цлові або акцизові документи, статистичні карти мельдункові, перевозові листи і дуплїкати, тодї може оно жадати оплати 10 сотиків від кождої штуки. Підприємство довозове уважає ся в такім случаю за повномочника сторони, проте заряд зелїзничий не відповідає тодї за недостаточне або хибне виставленє таких документів.

За бляникети на такі документи може жадати підприємство лиш тої цїни, яку побирають товарові експедициї в дрібній продажи. Крім повисших належитостий, як також коштів виданих на потрібні, не з провини підприємства повсталі, направки або за оплачену акцизу, не може підприємство жадати нїяких дальших оплат.

Функціонарі підприємства є обовязані мати завсїгди при собі один примірник сего оповіщеня і на жаданє єго показати.

Всякі жалоби на підприємство належить вносити до ц. к. дирекциї зелїзниць держ. у Львові.

Заведенє сего підприємства має на цїли улекшити довіз товарів до помешкань, а зглядно складів по низьких цїнах і без наражуваня ся на получену з такою чинностию страту часу. Через то саме зістануть знижені дотеперішні цїни за доставу посилок, оплачуваних марками як і посилок експресових.

— **Дрібні вісти.** В Крупци коло Нароля згорів в церкві престол і великий олтар Пр. Богородицї. Шкода виносить звиш 5000 корон. — В Яблонові, рогатиньского повіта, згоріло 6 селяньских загород. — Президия краєвої дирекциї

скарбу іменувала підофіцира рахункового, Йосифа Каміньского, канцелїстом при скарбових властях.

— **Гумористичний кутик.**

З весною...

Вертає пташина
З вирею, з вирею
І пісні веселі
Вертають ся з нею.

•

І ранки рожеві
І днини тепленькі,
І вечері тихі,
І ночи темненькі.

*

І безлїч комахи
Й метелики гожі,
І трави зелені
І цьвіт повний рожі.

*

Усьо ти принесла
Пташино з собою,
А тілько забула
Принести нам долю.

Телеґрами.

Відень, 20. марця. Вчера відбула ся конференция провідників клюбів в справі наміреного правительством дальшого підвисшеня горівчаного податку о 10 кор. на гектолїтрі на цїли держави, рівночасно з ухваленою підвишкою податку о 20 кор. на гектолїтрі на цїли країв. Так провідники нїмецких сторонництв, як Поляки і Чехи заявили ся против сеї підвишки.

Відень, 20. марця. Клюб промисловцїв на вчерашнім засїданю ухвалив одноголосно резолюцию, домагаючи ся при заключуваню заграничних трактатів оперти торговельні відносини межи Австриєю а Сполученими Державами північної Америки на підставі тїсної взаїмности, щоби тим способом запобічи небезпеченьству, яке грозить австрийскому промислови і рільництву зі сторони сеї держави.

Берлин, 20. марця. Нїмецкий наслїдник престола удасть ся на унїверситетскі студиї до Бон, де студиював також цїсар Вільгельм. Вступить до буршеншафту »Борусия«.

Льондон, 20. марця. В Тієнтсінї вибухнув спір межи Росиянами а Анґлїйцями о зелїзничий шлях. Ґр. Вальдерзе удав ся там, щоби інтервенїювати.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна.

Проґрама від 16. до 31. марта 1901.

При співучасти військової музики 80 п. п.

1) **Увертура**. 2) **Miss Bertoletti** жонґлєрка на кружляючій кулї. 3) **Mr. & Mdme Cavanna** ексцентр трансформацийна двійка. 4) **Daniel і Miss Betti**, еквілїбристи. 5) **Les' Aubert** tourbillon танцери. 6) **Freeze Brothers**, куґлярі з 32 тамбоpинами. 7) **Les Gardenias**, феноменальне ґімнастичне poutpouri. (10 мінут павзи). 8) **Орхестра**. 9) **Miss Ella зі своїми львами**. 10) **Conchitta** іспаньска танцерка. 11) **Mr. Carlo Benedetti**, медична загадка. 12) **Mc. Lusky's**, ексцентрийцї і арабскі скакуни. 13) **Орхестра**. 14) **Signor Luigi Cavanna** в своїй комедиї. *Зміст*. Прольоґ. Комісар. Jole, єго жена. Зефірін. Слуга. Жандарм. Всї особи представляє п. Luigi Cavanna. 15) **Комічна пантоміна Tramp**, трупи **Gardenias**. — Початок о 8. год. вечером.

Що дня велике представленє. В недїлю і сьвята два представленя. Що пятницї **High Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльона, при ул. Кароля Людвика у Львові.

Colosseum огріте 12 ґазовими печами.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Від огню обезпечайте ся тілько в »Днїстрі«.

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНЇСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

одиноке руске товариство асекурацийне, обезпечає будинки і всї предмети движимі против **огневих шкід**.

»Днїстер« припоручили Преосьвящ. Ординарияти Всеч. Духовеньству і вірним всїх трех Епархій.

Фонди ґваранцийні »Днїстра« з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий . . .	311.540 кор. 11 сот.	разом 520.406 кор. 65. сот.
Резерва премії	171.942 „ — „	
Резерва специяльна . .	6.000 „ — „	
Фонд емеритальний . .	30.924 „ 54 „	

Тарифи »Днїстра« умірковані. Надвижка річна роздїляє ся між членів в формі вворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту в премії.

»Днїстер« виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди лїквідують ся безпроволочно в присутности Делеґата і 2 членів.

Полїси »Днїстра« принимають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Снятинї, Городенцї, Теребовли, Залїщиках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЄ треба обезпечатись тілько через »Днїстер« в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Кракові; з таких обезпечень через »Днїстер« іде часть **провізиї на рускі публичні добродїйні цїли**; полїси і квіти видає Краківске Товариство рускі.

»Днїстер« пошукує спосібних **аґентів**, особливо **селян господарів** в окрестностях, де ще нема близько аґенций »Днїстра«. Аґенти заробили вже 274.964 кор. провізиї.

Зголошеня о аґенциї треба вносити до Дирекциї у Львові.

На житє обезпечайте ся тілько через »Днїстер«.

Селяне! убігайте ся тілько о аґенциї »Днїстра«

Всїлякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цїнні папері

виплачує без потрученя провізиї або коштів

Контора виміни

і ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	приходить о годинї	до Львова
		6·10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
		6·20	з Чернівцїв (Іцкан, Галацу), Станиславова
		6·46	з Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк.
		7·45	з Янова
		7·40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
		8·00	„ „ на дв. головний
		8·05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия
		8·15	з Сокаля, Рави рускої
	1·35	8·50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.
		11·45	з Ядослава і Любачова
		11·55	зі Станиславова (Керемезе, Потутор)
		12·55	з Янова
		1·15	зі Сколього, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.
		3·14	з Бругович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.
	2·20	5·17	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
	2·35	5·40	„ „ „ на дв. голов.
		5·45	з Кракова
	1·45	5·55	з Чернівцїв, Іцкан
		6·00	з Сокаля, Белзця і Любачова
Ніч			
		7·24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)
		8·28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
		8·50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.
		9·23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.
	8·40 2·31 12·20	9·45	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова
		10·00	з Чернівцїв, Букарешту, Гусятина, Потутор
		10·15	з Лавочного (Пешту) Хирова
		10·12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
		10·30	» » » на дв. голов.
		12·05	зі Стрия, зі Сколього від 1. мая до 30. вер.
		3·12	з Підволочиск на дворець Підзамче
		3·35	„ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	відходить о годинї	зі Львова
		6·25	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	1·53	6·30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	2·08	6·43	» » » дв. Підзамче
		6·35	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
	8·30 2·55	8·40	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
		9·00	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.
		9·15	до Янова
		9·25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
		9·42	„ » » дв. гол.
	2·55	9·55	до Чернівцїв, Станиславова
		10·20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
		1·25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в недїлї і сьвята
		2·15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в недїлї і сьвята
		3·05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
		3·15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
		3·26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.
		3·30	до Ряшева, Хирова, Любачова
Ніч			
		6·10	до Станиславова
		6·13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марця 1901 щоденно
	12·40	6·30	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
		6·50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
		7·10	до Тернополя дворець головний
		7·33	„ дворець Підзамче
		7·25	до Сокаля і Рави рускої
		7·48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
		9·12	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	2·51	10·40	до Чернівцїв і Іцкан
		10·50	до Кракова, Відня, Варшави
		11.00	до Підволочиск, Бродів дв. голов й
		11·25	» » дв. Підза
		4·15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
		4·45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.

Час середно-европейский різнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць держ. (Львів, ул. Красїцких ч. 5) уділяє пояснень в справахзе лїзничих, продає білєти всякого рода і розклади здиц.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принимає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принимає до переховання папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові

(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділї депозитовім.

Видає відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.